

Уїтнесс Лі

*Упевненість
у спасінні,
надійність і
радість спасіння*

Уїтнесс Лі

*Упевненість
у спасінні,
надійність і
радість спасіння*

*Інші безкоштовні матеріали
доступні за адресою:*

<https://lsm.org/ukr>

«Живий потік»

Анахайм • 2000

© «Живий потік», 2000

Переклад з англійської.

Англійська назва книги:
«*THE ASSURANCE, SECURITY
AND JOY OF SALVATION*»

Друге видання. Тираж 5000 прим.

Опубліковано видавництвом «Живий потік»:
Living Stream Ministry
1853 W. Ball Road, Anaheim, CA 92804 U.S.A.
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.

Усі права захищені. Жодна частина цього видання не може бути репродукована або розмножена, повністю чи частково, ні в якій формі і ніякими засобами — чи то графічними, чи електронними або механічними, включаючи фотокопіювання, запис на магнітний носій та інформаційно-пошукові системи, якщо на це нема письмового дозволу видавництва.

Для розповсюджувачів у вашому регіоні:
інформацію про інші книги дивіться
на останній сторінці.

Надруковано в Україні

ISBN 0-7363-0020-1

УПЕВНЕНІСТЬ У СПАСІННІ, НАДІЙНІСТЬ І РАДІСТЬ СПАСІННЯ

УПЕВНЕНІСТЬ У СПАСІННІ

Якщо ви нещодавно пережили прийняття Христа, то, можливо, інколи ви сумнівалися у реальності цього переживання; тобто ви запитували себе, чи справді ви спасені. Без таких міцних підвалин, як справжня упевненість у спасінні, новому християнинові важко рости і переживати глибини християнського життя. Однак у Біблії говориться, що можна *знати* цілком точно, без усяких обмовок, що ви спасені. Як це можна зробити? Прочитаємо Перше послання ап. Іоанна 5:13:

Оце написав я до вас, що віруєте в Ім'я Божого Сина, щоб ви знали, що ви, віруючи в Ім'я Божого Сина, маєте вічне життя.

Тут не сказано «щоб ви думали» і не сказано «щоб ви надіялися», сказано «щоб ви *знали*». Нам не потрібно чекати смерті, щоб пересвідчитися в цьому; ця впевненість дана нам, щоб ми насолоджувались нею сьогодні.

Як ми можемо дістати впевненість у спасінні? Є три засоби:

БОГ ТАК ГОВОРІТЬ

Перший засіб бути впевненим у спасінні — це Слово Боже. Слово людини може бути нена-

дійним, та Слово Боже залишається вірним і непохитним. Бог не може говорити неправду (Євр. 6:18; Числ. 23:19). Все, що говорить Бог, утверджено навіки (Пс. 119:89).

Про те, що сказав Бог, не потрібно здогадуватися. Слово Його не є ні розпливчастим, ані невідчутним. Воно доходить до нас сьогодні у письмовій формі, у вигляді Біблії.

Біблія — саме Слово Боже, натхненне Ним (2 Тим. 3:16). Ми можемо приймати це Слово, вірити цьому Слову, покладатися на це Слово.

Що ж говорить Бог про спасіння? Він говорить, що шлях спасіння — це Особа, Ісус Христос (Ін. 3:16; Ін. 14:6; Дії 10:43; 16:31). Він говорить, що всякий, хто вірує, що Ісус Христос во-скрес із мертвих та своїми устами визнає Ісуса Господом, спасений. Він говорить, що кожен, хто покличе Господнє Ім'я, спасеться (Рим. 10:9-13).

Чи робили ви це? Чи увірували ви в Христа і чи визнавали ви відкрито, що Він — ваш Господь? Чи прикликали ви Його Ім'я? Якщо так, то ви дійсно спасені. Бог говорить це. Тому так воно і є.

СВЯТИЙ ДУХ НЕСЕ СВДЧЕННЯ

Не тільки Слово Боже *поза* нами говорить нам, що ми спасені, але й *всередині* нас є свідок, що говорить нам те ж саме. Те, що Біблія говорить нам іззовні, то Дух підтверджує всередині нас.

У Першому посланні ап. Іоанна 5:10 говориться: «Хто вірує в Божого Сина, той свідчення має в собі».

Інколи, після того, як ми прийняли Христа, ми можемо не почувати себе спасеними. Однак, якщо ми перевіримо у найглибшій частині нашої істоти, у нашому дусі, ми знайдемо своєрідне внутрішнє свідчення, впевненість у тому, що ми — діти Божі. «Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми — діти Божі» (Рим. 8:16). Якщо ви сумніваєтесь, чи є у вас це внутрішнє свідчення Духа, спробуйте провести простий експеримент. Спробуйте рішуче заявити: «Я не чадо Боже!». Ви побачите, що навіть прошепотіти таку брехню дуже важко. Чому? Тому, що Святий Дух всередині вас несе свідчення: «Ти є чадо Боже!».

НАША ЛЮБОВ ДО БРАТІВ Є ДОКАЗОМ

Третім засобом упевнитися в спасінні є любов до інших братів та сестер у Христі. У Першому посланні ап. Іоанна 3:14 говориться: «Ми знаємо, що ми перейшли від смерти в життя, бо любимо братів». Спасена людина, безсумнівно, відчуває своєрідну любов до тих, хто також спасений. Ви відчуваєте бажання спілкуватися, насолоджуватися Христом з іншими. Це природний наслідок того, що ви спасені, одна із найбільш чітких ознак спасеної людини. Ця любов вища від дешевої егоїстичної «любові»

віку цього. Така любов неупереджена, вона любить тих, хто схожий на вас і тих, хто відрізняється. Це дійсна єдність і гармонія, яких жадає світ. Адже ж все це наше, коли ми приймаємо Христа. «Оце яке добре та гарне яке, — щоб жити братам однокупно!» (Пс. 133:1). Це свідчення спасеної людини.

За допомогою цих трьох свідчень — Слова Божого, внутрішнього свідчення Духа і нашої любові до братів ми можемо знати і бути впевненими у тому, що ми дійсно спасені.

НАДІЙНІСТЬ СПАСІННЯ

Після того, як християнин дістав упевненість в тому, що він справді спасений, він може подумати: «Я знаю, що сьогодні я спасений. Та звідки мені знати, що я буду спасений завтра? Чи можу я втратити своє спасіння?». Для такого християнина питання вже стоїть не про *впевненість*, а про *надійність*.

Той, у кого мільйони в банку, має *впевненість*, що це багатство його. Та якщо банк уперто не бажає замикати своє сховище, то нашому багатому другові доведеться зустрітися з проблемою *надійності* його багатств. Він знає, що сьогодні він багатий, але що буде завтра, він не знає.

Чи стосується це нашого спасіння? Чи дійсно воно таке, що ми маємо його сьогодні, але у будь-який момент ми можемо позбутися його?

Відповіддю буде тверде ні. Ми можемо рішуче сказати: «Я знаю, що все, що Бог робить, воно зостається навіки» (Екл. 3:14).

Один визначний факт, що стосується нашого спасіння в Христі, полягає в тому, що воно не-оборотне, тобто воно не може бути анульоване. Якщо ми спасені одного разу, то ми спасені назавжди, бо наше спасіння своїм підґрунтям має природу та особу Самого Бога.

СПАСІННЯ БУЛО РОЗПОЧАТЕ БОГОМ

Ісус сказав своїм учням: «Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас» (Ін. 15:16). Іншими словами, спасіння було задумане Богом, а не нами. У вічності в минулому ми були вибрані і навіть призначені, відмічені Ним (Еф. 1:4-5). Більш того, саме Він прикликав нас (Рим. 8:29-30). Через те, що спасти нас було Божим планом із самого початку, то в Його наміри входить також залишити нас у цьому спасінні. Чи міг Бог вибрати нас, відмітити нас, прикликати нас до спасіння, а потім покинути нас? Ні, Боже спасіння вічне.

БОЖА ЛЮБОВ І БЛАГОДАТЬ ВІЧНІ

Далі, Божа любов і благодать до нас нічим не зумовлені і не обмежені в часі. Нас спасла не любов з нашого боку, а з Його боку (1 Ін. 4:10). Він полюбив нас любов'ю вічною (Єр.

31:3). Його благодать до нас була у вічності в минулому, до початку світу (2 Тим. 1:9). Коли Христос любить нас, Він любить нас до кінця (Ін. 13:1). Ніякий гріх, недолік чи слабкість із нашого боку не можуть відлучити нас від любові Божої в Христі Ісусі (Рим. 8:35-39).

БОГ ПРАВЕДНИЙ

Та наше спасіння ґрунтується не лише на любові Божій та благодаті, але й у ще більшій мірі на праведності Божій. Наш Бог є праведний Бог. Праведність і правосуддя — основа престолу Його (Пс. 89:15). Якби Бог вчинив неправедно, Його престол утратив би свою основу. Отже, якщо наше спасіння хоч у якійсь мірі включає праведність Божу, то воно воістину міцне.

Припустімо, що ви проїхали на червоне світло і одержали повідомлення про штраф у розмірі 25 доларів. Цей штраф у 25 доларів — справедливе покарання і закон країни вимагає, щоб ви заплатили його. Якщо суддя у цивільних справах подивиться крізь пальці на ваше порушення і відпустить вас без сплати штрафу, то він неправедний суддя. Річ не в тому, любить чи не любить вас суддя. Він за законом зобов'язаний стягнути з вас штраф.

Так само наша проблема перед Богом до того, як ми були спасені, стосувалась закону. Ми порушили закон Божий своїм гріхом і тим самим

накликали на себе справедливий суд закону. Згідно із законом Божим, де порушено закон, там має бути смерть (Рим. 6:23; Єз. 18:4). Бог не може через Свою любов до нас дивитися крізь пальці на наші гріхи і забути про необхідність суду за законом. Якби Бог зробив це, то Його власний престол повалився б. Його власний закон змушує Бога засудити гріх. Що Він може зробити?

Оскільки Бог забажав спасти нас і оскільки ми самі не могли виплатити борг за гріх, то Він з милості Своєї вирішив зробити це Сам. Дві тисячі років тому Ісус Христос, вочлещений Бог, прийшов, щоб померти на хресті і виплатити борг за наш гріх. Не маючи гріха, Він один мав право померти цією замісницькою смертю. Його смерть, зарахована Богом як наша смерть, була прийнятна для Бога, і Він воскресив Його із мертвих. І коли ми віруємо у Христа, смерть Його вважається в очах Божих як наша власна. Таким чином, борг за гріх праведно виплачений і ми спасені.

Чи може тепер Бог взяти назад це спасіння, куплене Христом? Ні в якому разі! Оскільки борг виплачено, то було б несправедливим, якби Бог знову вимагав його від нас. Та сама праведність, що раніше кликала до засудження нас, тепер кличе до виправдання нас. Яку міцну надійність дає це нашому спасінню! Навіть

світський суддя не став би вимагати, щоб один і той же штраф було сплачено двічі. Зрозуміло, Бог, джерело всієї справедливості та праведності, не може так учинити. Як писав Вочман Ні в одному із гімнів:

Він прощення мені придбав,
Знайшов невинність Сам,
Всі заплатив борги.
Вже не стягатиме мій Бог
З мене довіку отой борг —
Він праведний завжди.

Таким чином, у Біблії сказано, що коли Бог спасає нас, Він відкриває Свою праведність (Рим. 1:16-18; 3:25-26).

МИ СТАЛИ ДІТЬМИ БОЖИМИ

Коли ми були спасені, ми не тільки *прийняли* щось; ми також *стали* чимось. Ми стали дітьми Бога, народженими від Його вічного життя (Ін. 1:12-13). Людський батько може забрати подарунок, даний своїй дитині, та він ніколи не може забрати людське життя, яке вклав в неї сам. Хоча дитина може погано поводитися, вона все одно належить батькові. Так само ми — діти Божі. Хоча у нас може бути багато слабкостей і нам необхідні Його покарання, наші гріхи і слабкості не можуть змінити того факту, що ми Його діти. Життя, яке

ми прийняли за допомогою нашого другого народження, — вічне життя, незнищенне життя, життя Бога, жит-тя, що ніколи не помре. Народившись заново, ми ні за яких обставин не народимось «назад».

БОГ СИЛЬНИЙ

Інша причина надійності нашого спасіння — сила Божа. Бог не дозволить комусь чи чомусь вирвати нас із Його рук. Ісус сказав: «...І Я життя вічне даю їм, і вони не загинуть повік, і ніхто їх не вихопить із Моеї руки. Мій Отець... біль-ший за всіх, — і вихопити ніхто їх не може Отцеві з руки» (Ін. 10:28-29). Рука Отця і рука Господа Ісуса — дві сильні руки, що міцно тримають нас. Навіть якщо б ми спробували втекти від нашого Отця, це неможливо. Бог сильніший не тільки від Сатани, Він сильніший від нас.

БОГ НІКОЛИ НЕ ЗМІНЮЄТЬСЯ

Якби було можливим утратити спасіння, багато з нас утратили б його давним-давно. Будучи людьми, ми проходимо через багато змін. Одного дня нам спекотно, іншого — холодно. Та наше спасіння не ґрунтується на наших нестійких відчуттях. Воно вкорінюється і ґрунтується у Божові, Котрий незмінний у Своїй любові та вірності нам (Мал. 3:6). У Посланні Якова 1:17 говорить-

ся: «...Отця світил, що в Нього нема переміни чи тіні відміни». У Плачі Єремії 3:22-23 говорить-ся: «...бо не покінчилось Його милосердя, — нове воно кожного ранку, велика бо вірність Твоя!». Якщо Він полюбив нас настільки, щоб спасти нас, то Він напевно любить нас достатньо, щоб зберегти нас у цьому спасінні. Велика вірність Його!

ХРИСТОС ОБІЦЯВ

Нарешті, Сам Христос обіцяв берегти нас, підтримувати нас, і ніколи не полишати нас. Хоча люди часто неправедні і не дотримують своїх обі-цянок, Христос завжди виконує свої обітниці. Послухайте, що Він обіцяє: «...а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть ні в якому разі» (Ін. 6:37, букв.); «Ні в якому разі Я тебе не покину, ні в якому разі не відступлюся від тебе!» (Євр. 13:5, букв.). Обітниці Господні тут безумовні. «Ні в якому разі», тобто ні за яких обставин, що б не трапилось, він не вижене нас і не перестане підтримувати нас. Це Його вірна обітниця.

Яка міцна надійність нашого спасіння! Як основу, гарантію і надійність нашого спасіння ми маємо Боже обрання, Його визначення наперед, Його покликання, Його любов, Його благодать, Його праведність, Його життя, Його силу, Його незмінну вірність та Його обітниці.

Ми всі разом можемо проголосити з Павлом: «...бо знаю, в Кого я ввірував та впевнився, що має Він силу заховати на той день заставу мою» (2 Тим. 1:12).

РАДІСТЬ СПАСІННЯ

Ми розглянули впевненість у нашому спасінні, тобто яким чином ми знаємо, що ми спасені. Ми також розглянули надійність нашого спасіння, тобто, що ми ніколи не зможемо втратити наше спасіння. Та чи достатньо цього? На жаль, багато християн задовольняються тим, що йдуть лише до цієї межі, — *мають* спасіння, але мають мало радощів або *насолодження* від цього спасіння.

У нашого друга з мільйонами в банку, можливо, є *впевненість* у тому, що він багатий і, можливо, є відчуття *надійності* від знання того, що його внесок у безпеці. Але якщо він не витратить і десяти центів і задовольняється злиденним життям, то ми навряд чи скажемо, що він зазнає *насолодження* цими багатствами. З об'єктивної точки зору він багатий, але з точки зору практичного досвіду у нього нічого нема.

Такий стан багатьох християн сьогодні. Вони спасені, але у своєму повсякденному житті вони мало пізнають на досвіді недосліджене багатство Христове (Еф. 3:8). Однак намір Божий полягає не тільки в тому, щоб у нас був Христос, але і щоб ми *насолоджувались* Ним у найвищій мірі

(Ін. 10:10; Флп. 4:4). Нормальний стан християнина — «раді-ти невимовною й славною радістю» (1 Петр. 1:8).

Але майже всі з нас визнають, що іноді і навіть часто у нас немає цієї радості, яка переповнює нас. Чи значить це, що ми втратили наше спасіння? Ні в якому разі! Наше спасіння ґрунтується на Богові, а не на нас. Та, хоча ми не можемо втратити наше спасіння, ми можемо втратити радість цього спасіння.

ВТРАТА РАДОСТІ

З яких же причин тоді ми інколи втрачаємо нашу радість? Перша причина — гріх. Щоб мати радість, необхідно мати нерозривне єднання з Богом, а гріх відділяє нас від Нього і примушує Його ховати Своє лице (Іс. 59:1-2).

Друга причина — засмучення Святого Духа (Еф. 4:30). Коли ми спасені, ми стаємо храмом Божим і Його Дух проживає всередині нас (1 Кор. 6:17, 19; Рим. 8:9, 11, 16). Цей Дух в нас — не «сила» і не «річ», а жива Особа, Сам Ісус Христос (1 Кор. 15:45; 2 Кор. 3:17; 13:5). Як у будь-якої живої особи, у Нього є почуття і позиція. Отже, коли ми говоримо або робимо такі речі, що огидні Йому, Він засмучується всередині нас. Коли Святий Дух засмучений, наш дух, що з'єднується з Ним (1 Кор. 6:17), теж засмучений, і ми втрачаємо нашу радість.

ПІДТРИМУВАННЯ РАДОСТІ

Наше спасіння подібне до скелі, воно непохитне, але радість від нашого спасіння подібна до ніжної квітки, що легко збивається легеньким вітерцем. Отже, це щось, що ми повинні вирощувати і жити. Що ж у такому разі ми можемо зробити, щоб підтримати цю радість?

По-перше, ми можемо визнавати наші гріхи (1 Ін. 1:7, 9). Коли ми визнаємо наші провини перед Господом, то кров Його очищає нас і наше єднання з Ним відновлюється. Після того, як Давид згрішив, він молився: «Верни мені радість спасіння Твого» (Пс. 51:14). Не треба чекати. Дорогоцін-на кров Христова очистить нас від усякого гріха.

По-друге, ми можемо приймати Слово Боже як нашу їжу. Єремія сказав: «Як *тільки* слова Твої знаходилися, то я їх поїдав, і було слово Твоє мені радістю і втіхою серця мого» (Єр. 15:16). Часто ми виявляємо, що після читання і молитви над Словом Божим наше серце вирує насолодженням. Голодна людина не може бути щасливою. Так само ми не повинні залишатися голодними християнами. Ми повинні постійно їсти і вкушати Слово Боже як бенкет (Мт. 4:4).

По-третє, ми можемо молитися. Часто, відкривши наше серце і виговорившись Господу, ми відчуваємо глибоку радість та освіження.

У Книзі пророка Ісайї 56:7 говориться, що Він буде радувати нас у Своєму домі молитви. Справжня молитва — це не декламування знайомих слів чи фраз, це виливання нашого серця і духа Господу. Ісус сказав: «...Просіть — і отримуєте, щоб повна була ваша радість» (Ін. 16:24). Справжня молитва звільняє і дає насолодження.

Нарешті, ми можемо спілкуватися. Найбільше насолодження для християнина — бути разом з іншими, хто любить Христа і насолоджується Христом. Ніякі людські слова не можуть вказати те насолодження, що ми відчуваємо, коли славимо Господа і говоримо про Нього разом з іншими. У Першому посланні ап. Іоанна 1:3-4 говориться: «...щоб і ви мали єднання з нами, а наше єднання з Отцем і Сином Його, Ісусом Христом. І це пишемо вам, щоб радість ваша була повна!» /НЗД/. Справжнє єднання — це не обов'язок, а насолодження, найбільша радість на землі.

Таким чином, у нас є впевненість, надійність і радість нашого спасіння. Слава Йому за таке повне спасіння!

У цей час друкуються такі книги й брошури В. Ні та У. Лі:

КНИГИ:

- Дерево життя
- Триєдиний Бог — життя для трьохчастинної людини
- Про Триєдиного Бога — Отця, Сина і Духа
- Нормальна християнська віра
- Наш людський дух
- Всеобіймаючий Христос
- Секрет досвідного пізнання Христа
- Божественне домоврядування
- Боже новозавітне домоврядування
- Уроки істини (підручник, I і II томи)
- Оновлюватися день за днем
- Бог Авраама, Ісаака та Якова
- Божественний потік
- Молитовне служіння Церкви
- Славна Церква

БРОШУРИ:

- Христос є Бог
- Христос є Дух і життя
- Сенс людського життя
- Прикликання Імені Господа
- Дорогоцінна кров Христова
- Упевненість у спасінні, надійність і радість спасіння
- Два принципи поведінки
- Збільшення Христа
- Зростати ростом Божим
- Бог воскресіння

Щоб отримати *безкоштовно деякі із цих видань та безкоштовний журнал «ПОТІК»*, напишіть на адресу:

**Поширювачі високої та глибокої істини,
А/С 1983, ПОШТАМТ, м. ЧЕРНІГІВ, 14000.**

Інформація про платні книги надається за цією ж адресою.

**ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ПОВЕРНЕННЯ ПОСИЛОК,
БУДЬ ЛАСКА, ПИШІТЬ ПОВНУ ТОЧНУ АДРЕСУ
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ**